

ինքնախաբուծիկ՝ զնգնգան րոժոժենքով:

Մի վայրկեան աչք անցնէք իրականութիւնը, հայ մտքի իրականութիւնը, նրա խրատաբանութիւնները, հայ ժողովրդի հոգին և կը տեսնէք, որ մեր մտաւոր կեանքի բովանդակութիւնը միանգամայն անհամապատասխան է այն շարան շարան ներքողներին և ինքնագովութեանց, որոնք զանգուշակաւոր ուղտերի երամակներով անցնում գնում են հայի մտաւոր անապատով անյայտ գիշերով:

Մտքի ցարգացումն իր ճամբան ունի իրեն լատուկ կենտրոնական կացարաններով՝ առանց, տարրական ուսումնական, միջնակարգ վարժարան, համալսարան, գիտական կառուցներ:

Մտքի տոգորի կայսրանը՝ հայտնաւոր, աչք անցնէք, տկամը դրէք, որ համոզուիք թէ՛ այստեղ ծնողական լարկի տակ ոչ ոք, ոչ հայր, ոչ մայր, ոչ եղբայր մանուկների մտաւոր ցարգացման խնդրով չեն զբաղւում. ընտանեկան դաստիարակութիւն ընդհանրապէս մտաւորը մասնաորոշում, տեղ չունեն հայոց տներում: Կարողաւոր փութկոտ ծնողները լաւագոյն զէպրում իրենց սրտոց մտաւոր դաստիարակութիւնը լսնանում են օտար ուսուցիչների կամ ուղղակի օտարուհիների լսնանարեւով, որ մի կերպ ջանան զարգացնել երեխային, այդ ձանձարի էակին, որ շատ բանում խանգարում է ծնողներին:

Լուկ ծրագրով, օտար շնչով պատրաստուած հայ պատանին մտնում է դպրոց առանց որեւորէք սէր զգալու գէպի գիտութիւնը. նա ուսանում է որոհեալ պարտաւոր է ուսանել: Ուսումը նրա համար իրաւաբանական պահանջի հետեւանք է: Այլ ոչ ներքին ազատ գրգռման: Այլ իսկ պատճառով նա դատաւարներից դուրս ինքնագրգայման համար ուրիշ գիրք չի կարդում, բացի այն գրքերից, որոնք ուսուցիչն է առաջարկում և պահանջում: Աշակերտի ազատ ժամերից և ոչ մինը մտաւոր ցարգացման վրայ չի գործադրւում, այլ գրքի կեանքի վրայ: Դպրոցը դառնում է տաժանների, դաժան, որից օր առաջ է ուզում տղատուել հայ աշակերտը:

Դասերից ազատ տուն օրերը հայ աշակերտի սրտախեղութեան օրերն են. ինչ-

պիսի հրճուանքով է նա սպասում տուն օրերին, որ ազատուի այն ձանձարի աշխատանքից, որ ուսում, մտաւոր ցարգացումն է կաշուում: Ինչպիսի ցնծութեամբ է հեռանում հայ աշակերտը դպրոցից երբ աւարտում է, առանց լետ նայելու, որ չլինի թէ մէկ էլ բռնեն իրեն ու դպրոց տանեն:

Ուսման մէջ արտայայտուող այս պաղութիւնը, այս մեռելալ անհետաքրքրութիւնը երկու պատճառ ունի. նախ՝ որ ծնողական լարկի տակ պատանեկան օրերում աշակերտը ուսմամբ օգեւորւելու ոչ խօսք է լսել, ոչ օրինակ տեսել. երկրորդ՝ թերեւ մասամբ մտաւոր ցարգացման մէջ ի բնէ տկար անհետաքրքիր ժառանգականութեամբ, որ հայը իր լետնորդներին է լծողել: Խորնայու վկայութիւնը ի հնազ ունիւնք:

Չը մոռանամ ինչի, որ հայ աշակերտի մտաւոր անհետաքրքրութիւնը (չեմ օտար մանրէնեւականութիւնը աւելի աչքի է ընկնում ուսուց պետական դպրոցներում, ուր ուսանում են նաև օտարներ, հրէաներ, գերման և այլ ազգի երեխաներ):

Գնանք համալսարան միջնակարգ դպրոց աւարտած մեր հայ երիտասարդների հետ: Նրանք մեծ մասով մտնում են բժշկական, իրաւաբանական ֆակուլտէտներ և տեխնոլոգիական ձեռնարներ, պատմա-փիլիսոփայական և մատկավարական ֆակուլտէ մտնող հայ երիտասարդ գրեթէ չը կայ ինչո՞ւ. շատ հասկանալի է ոչ թէ նրա համար որ հայի մէջ իրաւաբանական, բժշկական և ճարտարապետական տաղանդ, ձգտում կայ, այլ լատկապէս նրա համար որ այդ մասնագիտութիւնները՝ որ լետով գտնում են լսկ մեքենայական արհեստ, հաց են աշխատում, մի կտոր հաց, փալււն օժիտով կին և լսկ մարմնի բարեկեցութիւն:

Չեմ մոռանում մի ճշմարտութիւն ուսանողի խօսքերը, որ յարկներ լաւալ հայ ուսանողների մի խմբակցութեան մէջ լսելի եղան, երբ ուսանողներից մեկն արտաբանեց իր խորհրդով, որ ինչպէս որ ընդհանուր ենք կանոններից ծայրահեղ հոգեւորացում թեամբ:

Պ. Յ. Ասատուրեանը-որ նախադասում էր ժողովրդ-բացատրեց ժողովի նպատակը և Պ. Սապահ-Գիւլեանին ժողովին ներկայացնելուց յետոյ, խօսք տուեց յարգելի դասախօսին:

Ժողովը բացուեց շնչական հիմնով-որ երգում էր խոյմը-լուծած յոսնկայոյ, որ ընդհանուր ենք կանոններից ծայրահեղ հոգեւորացում թեամբ:

Պ. Յ. Ասատուրեանը-որ նախադասում էր ժողովրդ-բացատրեց ժողովի նպատակը և Պ. Սապահ-Գիւլեանին ժողովին ներկայացնելուց յետոյ, խօսք տուեց յարգելի դասախօսին:

ներք գրի և հաշիւ տալ թէ դարիս ենք դասախօսութիւններին. իսկ կարծեր փոխում ենք միայն պրօֆեսորների խմորատիպ բարակի դասախօսութիւնը բերան անելով Մայիսին և քննութիւն տալով: միթէ մենք մեր մասնագիտութեան հիմնական աղբւրները կարդում ենք: Ոչ մենք գիտութեան մարդ չենք, այլ վկայական ճանկելու համար ենք աշխատում, որ հաց ճարենք:

Արդի անամէջ հայ ուսանողութեան անուսումնասիրութեան վկայականը ինքը կեանքը, իրականութիւնն է տալիս: Ռուսաստանում այժմ 30-40 հազար համալսարանաւարտ մտաւորականներ ունինք, որոնց մէջ գիտութեամբ զբաղւողները լոկ 10-20 հոգի են, իսկ հայագիտութեամբ 5-10 հոգի: Հայը գիտական կաճողներ չունի և ոչ նման բարձր շրջանում անկ ունենալու ցանկութիւն ունի:

Նոր և աւելի վաղորդ վիճակի մէջ է նաև գեղարուեստը, շատ սակաւ են այն երիտասարդները, որոնք գեղարուեստով են զբաղւում և գրեթէ չը կան որ ազգային գեղարուեստի սրէ և ճիւղ ուսուցնաորինքն ու զարգացնենք:

Նշանագրում իրականութեան մի աւելի անհրաժեշտ ապացոյց է և այն, որ հայ կեանքը ոչ միայն գիտութեամբ չի հետաքրքրւում, գիտական գիրք ոչ սիրում, չի կարդում. այլ և հալածում է այն սակաւթիւ գիտնականներին և գեղարուեստագէտներին, որոնք զբաղւողութիւն են ունեցել գիտութեամբ զբաղւողներ: Հայոց հաստատութիւններից հալածական փախան Ստեփաննոս Նազարեան, պրօֆ. Սողոմոն Եղիազարեան, հագուագիտ Վարդապետ Կոստանեան, երաժշտագէտ Կոմիտաս վարդապետ, իրեն չը հասկացուած ձեռագիր մտաւորութեան փոշիների մէջ մնացին Կարապետ եպիսկոպոս, Գարեգին վարդապետ. քաղցից մեռան Աւետիք Արագանեան, Արեստիմ Յովհաննիսեան, Զաւարեան և այլն և այլն:

Հայ տաղանդաւոր նկարիչների՝ Վարդգէս Սուրենեանի, Գեորգ Բաշիջաղեանի, Եղիշէ Թադեոսեանի շնորհալի նկարներն ազգային կեանքից օտարներն են գնում և ոչ հայը: «Եղարուեստ» հանգէսը առանց զնահատութեան անալով իր մահուան դուռը հասաւ: Հայոց միակ «Աղբարուեստ» օրէնքի պաշտպանութիւնը: Ռայեան է-որ ապրում է ողորմելի օրէն յաւիտենական սարսափի տիրապետութեան տակ, սարսափ է, որ պարտաւորուած է մէջը ծուլը բռնապետութեան զրկանքներին ծայրահեղ հուլթեամբ. դառնուն է-որ դասաւարտուած է իր արեւնով կարմիր ներկելու մարգարտանի ետեւում, որ ստեղծել է հայկական հարցը, ինչպէս ոտեղծել էր, Յունական, Բուլղարական, Սերբական, Ռումինական և Չեքոսլովակական հարցերը: Որքան որ գոյութիւն ունէր Յունական, Բուլղարական, Սերբական, Ռումինական և Չեքոսլովակական, Ռումինական և Չեքոսլովակական հարցերը և որքան ժամանակ որ գոյութիւն կուենայ հայկական Ռայեան, գոյութիւն կուենայ նաև հայկական հարցը:

Յիսոյ հետեւող երկարօրէն ծանրանում է թիւրքայի կենսականութեան վրայ: Հիւանդ մարդը, առանց նա, որ թըպրում է այսօր իր ճգնամամի վերջին ջղաձգութիւնների մէջ կոշուած է մոռնելու, վերջնականապէս խորտակուելու, որովհետեւ նա չէ միաւորում իր մէջ ապրելու անհրաժեշտ պայմանները:

Նոտ վաղուց ի վեր թիւրքեան գրեւորում է հասարակական միջազգային իրաւունքները դուրս Եւ որովհետեւ ո-

գագրական ընկերութիւնը հայագիտութեան այս ընտելագոյն հաստատութիւնը անուշադիր է մնացել և այլն:

Ահա տխուր իրականութեան բողոքը հայ մտաւոր շարժումով պանծացողների դէմ, ահա անժխտելի փաստեր թէ հայը մտաւոր լաւագործութեան մէջ լետագէտ է, մտաւոր կուրուսթեան մէջ լաւաւ չաղէմ:

Հայ ազգը, լատկապէս ուսում առած դասը, պատժապարտ դարձնելու համար ինչենք էլ իր կու խոշոր փաստ. ինչենք ու լոնք առանց մեկնական լաւելուածների: Մեր հնադարեան սքանչելի ձեռագրերի ուսումնասիրութիւնները կատարում են ևրոպայից, որոնք երամ-երամ թափուում են Եջմիածին, Վենետիկ, Երուսաղէմ. մեր նախնեաց իշատակների մնացորդները հոյի տակից պեղումներով հանդիպում են ուսումնասիրողը օտարներն են, մեր ժողովրդագրական նիւթերը, պատմութիւնը, լեզուի ուսումնասիրութիւնը, մարդաբանութիւնը մենք օտարներից ենք ստանում:

Բենիկ Վարդապետ

Թիֆլիս

(Շարունակելի)

ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆ

ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԻՑ ՍՍԱՑՈՒՄԸ ԼՈՒՐԵՐ

Ձերագիր հեռագրում են, որ բարեւ սանի 4-ին, ժանդարմերիան նստրի-վանին շրջապատել է, կոիւր խիստ է եղել, շվեառի կրթիչներից Մաթօր Աֆսէնը Գաղանում սպանուել է: Հեռագրական լուրերը կորուսած են, այս հեռագիրն էլ հնդկական լարով է տրուած: Երազի գրութիւնը լաւ է, միայն հացի կողմից են նեղւում:

Մաթօր Օթօլօն, Փաքսի ժանդարմէրիայի պետը, հեռագրում է ժենեւալ Մալմար ընդհանուրապէս, «ժանդարմները Գաղանը վերցրին, Նասր-Իփանը բոլոր հրացանակիրներով փախել է»:

Գաղանի կուում՝ օգնութեան են գնացել Բուշիւրից Մաթօր Լենդերգը 150

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Ս. ՍԱՊԱՀ-ԳԻՒԼԵԱՆԻ

դասախօսութիւն Դահիքեան

ՀԱՅԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՄԱՍԻՆ

Անցկալ կեանքի քննարկում սկսեմայի ծայրէ ի ծայր լիքը որահուժներկայ պաւազայում շատ փոքր-շնչականներին կենտրոնական օրգան հայոց շնչակ մեծ թերթի տաղանդաւոր խմբագիր Պ. Սապահ-Գիւլեանը, հայրենասիրական զգացմունքները թրթուացող հասարակութեան ներկայութեամբ տուեց իր ուսումնասիրուած դասախօսութիւնը հայոց հարցի մասին, որը մի տարիւց ի վեր մտել է իր վերջնական իրաւ մէջ: Մեծ թէ փոքր, երիտասարդ թէ ծեր, պարտականութիւն է ին համարել ներկայ լինել այդ յիշատակելի դասախօսութեանց, ազատութեան մեծ առաքելի շրթունքներից լսելու ջերմ խօսքերը, որոնցով պիտի վերականգնաւային նրանց քաջութիւնը և աւել քան երբէք վառ պահէին նրանց հաւատը գէպի ապագայ:

Կանայք-բաւական մեծ թուով-հրաժարիւն էին իրենց սովորական զբոսանքի հրապրիւններից, իրենց ներկայութեամբ ծաղկայ յիշողութիւն ձգելու դասախօսու-

րոշում է, որ նա իր տեղ անյեմանայ պէտք է զբաղւել (աւելցնում է պ- Սապահ-Գիւլեան ուր հեղութեամբ) նրա ժառանգութեամբ և կարգադրել de cujus-ի-ում է մէկի-թառանգութեան հարցը:

Թիւրքայի բնական ժառանգներն են ուսման նախադիպացը, ազգութիւնները-ամբողջութեամբ է դասախօսը-և երկրորդ՝ ևրոպական պետութիւնները, որոնք իրենց հերթին պիտի փան պահանջելու իրենց բաժնի:

Սոյ ճշմարտութիւնը յայտնաբերուեց Վիեննայի կոնգրեսում, որ քաղաք Օսմանեան կայսրութեան սկսեմայտիկ անդամահատութեան դարեշրջանը: Հերթով բաժանուեցին Յունաստանը, Ռումանիան, Բուլղարիան, Սերբիան և Չեքոսլովակիան-իրեւ անկախ պետութիւններ վերածնելու համար: Սակայն թիւրքերի վերջնական հաշուեյարդարութիւնը ուշացնելու համար-խիստ փորձեր է անում վերականգնելու և խաղաղ շնչութեան պատերը ցնանդի շաղախով ծեփելու: Եղուր է նա ի բերտ և յարեն աշխատում իր քաղաքացիները ազգութիւնների հոգու բնական թախիւ խեղդելու և նախառի իր ծայրայեղ կենտրոնացման խղճալի քաղաքականութեան, նրան երէք չի յաջողել անշնչանել լեռնային Հայաստանը, որ ապարեղ է գալիս միշտ երիտասարդ և վեհապանծ, այդ անծայր քառուած:

(Շար)

Պ. Ա. Տ. Կ.

Հոգով, ձերագին՝ Մէրեյը, կրթիչներին ընդհ. կառավարիչը, 200 հոգով և մեծ թաղամայրերով:

7 բարեւ սանի, Գաղանի հետագըրթելը դարձեալ կտրուած է. զանազան հակադէմ լուրեր են հասնում, մարդիկ որ 5-6 ֆարսանիք քաղաք են եկել (Շիրակ) ասում են՝ շարունակ թնգանթի ձայնիւր էին լսուած:

Բլուճիւրի խաներն իրենց ամբողջ ընտանիքը և կահ կարասիքը ուղարկել են Սփր-Արշը, որ 2 ֆարսանիք ձգել է, մօտ 300 ձիաւոր իրենց մօտ են պահել և պատուած են ժանդարմերիւնի գալուստը երբեմն Երաշի գիւղերն ևս գնում են. որ լանկարձ ժանդարմերիւնի վերայ յարձակում գործեն:

7 բարեւ սանի, Գրիմանում բոլոր ժողովուրդը և մօլլաները հետագրատուն են լցուել և բլուճներին վարենթութիւններին քանգատուած են:

Քափիթէն Քլէսերը և Քափիթէն Լուճերքը մեծ ուժով Գաղան են հասել. կռիւն շարունակուած է:

Խաճակալ (Նաիր Սալթանէ) Նասըր-ըլ-մուլըն մի քանի օր է պալատ չի գրնում հիւանդութեան պատճառով:

Նիգամ-Սալթանէն, որ երկար ժամանակից ի վեր ընտրուած էր Բլուճերի և Լորստանի նահանգապետ, այս օրերը Եւրոպայից թէհրան է հասել*):

Մի տեսակցութիւն Ռուսական կայսերական զառավարութեան Ասրայասականի Գեներալ շիւպասու Պ. ԱՌԼՈՎԻ ՀԵՏ

Մարտ 2-ին, կիրակի առաւօտեան, ժամը 11 ից 1/2 անց, պատու ունեցալ ներկայանալու ուղևոր գնեւոր չիւպասուս պ. Արալին, իր իսկ բարեհաճ հրահրով:

Գուր պարսկերէն թերթ էք հրատարակում, չէ:

Այո, պատասխանեցի ծա:

Ես թէպէտ պարսկերէն չեմ կարդում և հասկանում, սակայն ես կարող եմ տուի, ասաց պ. չիւպասուսը, Զեր Ռաշիդը թերթը և չիւպասուսը գրէ մնացի Զեր գրածին: Զեր լեւանի փրկութեան ծանուպարը (عاجز ايران) վերնագրով առաջնորդող ես խիտ հաւանել եմ. Ուրախ եմ, որ պարսկերէնի քարոզում և վարենցում էք դարձնում անհրաժեշտութիւն: Կուտուրական զարգացումն և այլն:

Ենթահակալ եմ Զեր բարեհաճակամ արտայայտութեանց համար, ստացի եւ և աւելացրի, որ ես յօշոտաբար ուսուսերէն լալ չեմ տիրապետում, պարսկերէնից զատ խօսում եմ և անգլերէն: Եւ այնուհետեւ պ. չիւպասուսը շարունակեց իւր չափազանց սիրալիւ խօսակցութիւնը խիտ լալով անգլերէնով:

Այո, լալանելով ձեզ իմ ուրախութիւնը Զեր այդպիսի արտայայտութեան համար, պիտի խնդրէի Ձեզ որ ասէիք, գրէիք, սովորեցնէիք թուրք ժողովրդին որ սովորեն աւելանել, Աւելանալ, ահա թէ ինչ պէտք է սովորեցնել թուրք ժո:

*) Երկն այնտեղիւ աւերաների վրայ իշխուած համար:

զոգրին և մանաւանդ գիւղացիութեան: Ես Ատրպատականի բոլոր մեր ազնւաներին առանձնապէս գրել և հրահանգեմ, որ հետեւեն խիտ, որպէսզի չնեղուին գիւղացիները, որոնք գիւղատէրերի և կալուածատէրերի կողմից կողոպտուել են մինչև իրենց շապիկներն ու վարդիկները: Մեր գործը պահում է խաղաղութիւն Ատրպատականում, գրա հետ միասին մենք պէտք է բարեկամեմք թուրք ժողովրդի և առ հասարակ գիւղացիութեան տնտեսական կացութիւնը և բարելաւեմք նրա իրաւական դրութիւնը, սանահարեւոյ կալուածատէրերի կամայականութիւնները: Այդ ժողովուրդը աղքատ է և յուսահատուած, կրկնում, սովորեցրէք նրանց աւելանալ և կտեսնէք որ շատ բան կանէք նրանց բարձրացման համար: Մասնաւոր մեծ ուժ է ներկայացնում թրք. բաժնեւոր արթնացման և նրանց աշխատանքի մղելու գործում:

Քաղաքի ձեր Զեր այդ խօսքերը մեր երկրի ազգաբնակչութեան և մանաւանդ հզօրապէս կեցեցուած գիւղացիութեան համար: Ես Զեր ասածի համար «Ռաշիդ» լալըդ համարում կգրեմ մի առաջնորդող, Իսկ ձե 2-ի առաջնորդողն է «Պարսկաստանի Վաճառականութիւնը»: Ոչ առաջնորդողով ես բացատրել եմ Պարսից իրենց լեռնամայրութիւնը վաճառականութեան մէջ և կոչ եմ արել նրանց շատ բան սովորել այդ մասին իրենց մեծ հարեան տէրութիւնից-Ռուսաստանից:

Այո, այդ ճիշտ է, մենք ևս մեր հերթին շատ բան ընդգործակուած ենք Անգլիացիներին, Փրանսիացիներին և Գերմանացիներին:

Ա. ՏԷՐ Վարդանեանց (Շարունակելի)

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

16 Փետրվ. Էնգիլի

Էնգիլին այժմ ունի 50-ի չափ տընուորներ: Բացի այդ, կան և նորեկներ, որոնք գրադուում են ծառայութիւններով և արհեստով: Բնիկ տեղացիները 3-4 տուն են: Մնացածները եկուորներ են զանազան կողմերից, այն է Թաւրիզից, Ղաթայից, Թէհրանից, Լաւթարանից, Զամախուց, Ղարաբաղից, Տիւրքաստանից և այլն:

Տեղիւ հայութիւնը ունի մի եկեղեցի, որը վաղուց ի վեր գոնեւում է խորալուրդութեան մէջ: Մէկ դպրոց, որը 1896-ին է շինուել Ասորականցի Լիւանագեաների տուած նպաստով և մի նոր թոտերարար՝ որը անցեալ տարուանից սկսուել է շինուել և դեռ կիսատ է:

Նախ քան ազգային այդ հիմնարկութեան անցնելու, աւելորդ չեմ համարում մեր ընթերցողներին ծանօթացնել, թէ ինչպիսի տղմի մէջ է թաղում տեղիս հայ գաղութը:

Ինչպէս ամեն տեղ, մեզանում էլ անցել է քաղաքացիների ստեղծած փթթրկայից կեանքը: Սրանից մի քանի տարիներ առաջ՝ մեզանում ժողովրդի արտում բուն էր դրած թայֆայականութիւնը, կատարելով իւր ազգակործան աւերածնունդը նոր «իրաւակարգութեան» օրիւր էին: Մկրտիչ կաթողիկոսը մի կօնդակով իրաւունք էր տուել քրիշտոսեան ևս իրաւատէր լինելու—ազգաւ կերպով մամուկցիւր հասարակական (թայֆայական) գործիքին շէնց այդ ազգատութեան շրջանում էր որ առաջին ան-

գամ «իրաւագործները» և «իրաւատէրները» հաւասար կերպով «առաջադիմութեան» ծանուպարը լռեցին: Թղթականութիւնը մի որոշ շրջանի ընտանիքներում ամենօրեայ դրադմունքի պահանջը զառնարով՝ շարունակում էր, առաջ բերելով նիւթական և բարոյական աւերածնունդ: Այժմ պատկերը փոխուել է: Պարսկաստանի Ֆէօդալական շարժման «հերոսները» ցրու մից յիտոյ, «իրաւահասարակութեան» շրջանը ևս անցաւ. փափուկ սեռը զրկուեց մասնակից լինելու «առաջադիմական» (խաղաղութեան) բարեփոխից, որովհետեւ աւանգարդները գնացին այլ ծակ ու ծովներում աւելի արածացնելու:

Չանցած մի փոթորիկ ու փորձանք, մի ուրիշ է մեզ պայելում: Երկու տարի կլինի, շնորհիւ աշխատանքի անընդունակ և շուտով ու հիշա միջոցաւ դրամ վատանկիւր ձգտող մարդկանց, շատացել են մեզանում հիւրանոցների անուան տակ անտականոցները: Իւրաքանչիւրը այդ հիւրանոցներից հաստատ հաստացած լինելով, որ յաջախորդներով ապագովում է, գործում են համարակ ու հոսանքով:

Էնգիլու հայութիւնը, բացառութեամբ՝ 8 հոգու, բոլորը ցոփ կեանք են անց կացնում այդ նորաբաց անտականոցներում: Եթէ մի մարդ գլխիւնուպ ժամը 7-ից մինչ 2-3-ը ման դալու լինի հայ տներում, աղամարդու չի պատահի, մինչդեռ իւրաքանչիւր հիւրանոցում 20 հոգուց արին կգտնի՝ 16-ից մինչև 60 տարեկաններ, շարունակ իւրաքանչիւր և կանանց սեղանի շուրջը: Իսկ այս համատարած յարիւրը կրք է վերջնալու այ չգտեմ, միայն ցաւօք որտեղ պիտի ասեմ, ու այդ տղմի մէջ է և մեր դպրոցի հոգաբարձական ձմեռող կ. գմր: Իմ կարծիքով այն մարդիկ որոնք մի հասարակութեան վտահոթութեան քուէին են արժանանում, թէ կուգ որքան էլ պակաս կողմեր ունենան, նրանք իրաւունք չունեն խառնուելու այնպիսի հասարակութիւն, որ չար ու վարակիչ օրինակ է, մինչև այն օրը, երբ կը դադարեն վտահոթութեան բուէից: Ելլով պիտիները պիտի բարի օրինակ լինեն հասարակութեան բարոյական բարձրացման և ոչ վատ բարեբեր խրախուսող, որ դէպի տեղանդն է դրոյում ամբողջ սերունդներ, գոնէ իմ հասկացողութիւնը այդ պէս է:

Երեւակայիւր ընթերցող, դպրոցը փակուելու վտանդի առաջ է, իսկ նրանց ղեկավարները դրոյում են քէֆերով առանց կարիք ու թիւ թիւն տալու մեր ապագայ սերնդի կրթավայրի լինել շինելու հարցին:

Նախքան դպրոցի շուրջը ընդհանուր տեսութիւն անելու, որը դուցէ անեմ մի ուրիշ անգամ, որովհետեւ տարիներ պատմութիւնը քրքրելու կարիք ունի, առայժմ մասնաւորում եմ թէ ինչու է փակուած դպրոցը:

(Շարունակելի) ԱճճԱՐՑ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱԿԳՐՈՒԹԵԱՆ

19 Փետրվ. Ռաշտ

«Միտք» յարգելի խմբագրութիւն, խնդրում եմք Ձեր յարգում թերթում տեղ տաք մեր հեռուեալ գրութեան:

«Ղարաղաղ» ամսագրի խմբագրութիւն խնդրում եմք բարեհաճեք հրատարակել բացատրութիւն տայ յուսախար Ղարաղաղներին 1) ինչու էք չեղուել:

1912 թ. «Ղարաղաղ» ամսուան տակ հրատարակուած առաջին համարի խմբագրականում առաջադրած և սեզ, Ղարաղաղներին ցանկալի անկուսակցական թերթ լինելու ուղղութիւնից ու բուն նպատակից:

II) Նաչիւ տուէք էրկու-երեք տարում հաւաքուած գրաքննիք:

III) Ազնիւ գտնուէք թերթից միջոցաւ Ղարաղաղներին այլևս չհապորձելու, իբր միւր «անկեղծ բարեխորհրդ» ներս, աւելայն ծանօթացում են մեզ Ձեր առաջնայինը մի քանի տարի արանից առաջ արդէն ծանօթացում են մեզ Ձեր պատկանեալ կուսակցութեան և նրա քիտշոր դէմքերին, հրատարակող թերթերի ու նրա սարկային ցանցերի հետ, այնպէս որ միւր արդէն կազմակերպուած ենք... բաւականին լաւ՝ ծանաչելու ձեր արժէքն ու ֆիզիոնոմիան:

VI) Ղարաղաղի հայ դիւրացիութիւնը ներկայումս անհրաժեշտ պէտք ունի միմայն օգր մարուր դպրոցների, որպէս զի ամենից առաջ կարգադրելի սովորեն որից անմիջապէս յիտոյ միայն պէտք կունենան իրենց շահերին անկեղծօրէն նուիրուած միայն ու միայն գիւղատեսչական քուրթի և ոչ որչև է կուսակցութեան օրգանի, ինչպիսին է սկզբում յետին մարդ Աղաղան՝ ներկայումս «Ղարաղաղ» անուանի թերթը: Զեանապէս զարարացրէք Ղարաղաղի այլ-հոգի վրայ ինչ թերթ ուղում էք ձեր իսկական զոյնով հրատարակեցէք: Զեր գեղեցիկ խօսքերը մեզ համար թոյն են, որով թուանալուում էք մեր պատուազգացութիւնը: այլևս անտանիք է սեր գրադի և մեր թերթի տակ թաղնուածները անվաճուցանելի կեղծիք:

Ըստ ժողովրդական տոմարի՝ ձեր իւզը ձեզ լինէ, մեր շարժանին ձեռք մի տուէք:

Մի խումբ Ղարաղաղիներ

ԼՈՒՐԵՐ

ԹԵՐԻԹ

Առաջնորդ հ. Մեյք Թանգեանը, ամսուր 2-ին, «Անառակ Որդու» կերպ էին քարոզեց Ղալա թաղում: Պահար բնութագրում իւրաքանչիւր կերպի քարոզներ է խօսելու երկթագի եկեղեցիներում: Ցանկալի է, որ այդ քարոզները լսուէին և պահանջեց դուրս, ամեն կերպի:

Քննիչ լանձնախմբի զեկուցումը թեմական ժողովին՝ բուսական ու շաքար: Այդ զեկուցումը պիտի տրուէր ճիշտ լուսավարի սկզբներին:

Խմբագրութեան իւր այս վերջին վերակման շրջանի սկզբից մի օրինակ «Միտք» նուէր է դրուում Մեծամարտի դպրոցին: Ծանկայի է գտնուէին և այլ նուիրատուներ՝ ուրիշ տեղերի և քարաթաների և գիւղերի համար ևս:

Վերապա. նախորդ համարում դերասան Ոսկանանի նամակը փոխանակ «Փետրվար» 20. թիւ տպում լինելու, սխալմամբ տպուել էր «Էկո-20» թիւով:

Ուրում մեր թղթակցը խնդրում է ուղղել իւր մի տեղից լուրը: «Ցուցում» Միտքի հանգամանակութեան նախաձեռնութեան պատկանում է միայն պ. Միտքի Պետրոսեանին, հ. Խորէնը մանակցութիւն չի ունեցել այդ գործում:

Ստացել ենք պ. Մ. Պետրոսեանի 4-րդ ուղղած Ուրում հասարակութե-

